

LESU ZDAR 10/10

Těžební zbytky

Zatímco v minulosti za úklid těžebních zbytků Lesy ČR platily nemalé peníze, v dnešní době již naopak peníze získávají.

Za období od počátku roku 2009 podnik utržil více než devět milionů korun a v nákladech naopak ušetřil sumu převyšující 41 milionů korun. Současně meziročně průměrná cena za prodanou jednotku (množství těžebních zbytků z 1 m³ vytěženého dříví) výrazně vzrostla.

Navyšuje se i počet míst, ze kterých Lesy ČR dokážou peněžní zbytky zpeněžit.

Diskutovaná obchodní komodita

Přistoupením ČR k závazku podílu obnovitelných zdrojů na výrobě energie do roku 2020 ve výši 13 procent se stala ze zbytků, které zůstávají v lese po těžbě, žádoucí surovina. Tuto výraznou změnu poptávky po těžebních zbytcích bylo možné zaznamenat počínaje rokem 2009. Celkové náklady za úklid těžebních zbytků klesnou oproti letům předchozím i letos a to o další desítky milionů korun. Je třeba zdůraznit, že dříve Lesy ČR za úklid těžebních zbytků (pálením nebo do hromad) firmám v podstatě pouze platily.

Využití těžebních zbytků

Po těžbách dospělých porostů se těžební zbytky uklízí pro zalesnění obnovovaných ploch nebo jako opatření proti zničení existujícího přirozeného zmlazení. V minulosti převažující pálení klestu LČR již před několika lety převážně nahradily házením klestu do hromad či řad s ponecháním k zetlení. Tam, kde hrozí namnožení škůdců (zejména kůrovců a hlodavců), je preferováno drcení klestu na ploše. K těmto relativně nákladným činnostem se tak nově v posledních dvou letech doplnil jeho odvoz lesa za účelem energetického využití. Těžební zbytky tak můžeme označit za jeden z významných zdrojů biomasy, důležitého obnovitelného zdroje elektrické a tepelné energie.

Ne veškeré těžební zbytky jsou však využitelné pro energetické účely. Vhodnost podílu reálně využitelných těžebních zbytků pro energetické účely je výrazně nižší než je fakticky možné získat. Hlavním z důvodů omezení využití je ponechání klestu na stanovištích chudých na živiny. V některých případech jsou zbytky ponechávány s ohledem na požadavky ochrany přírody jako útočiště organismů vázaných na tlející dřevo.

Podstatnou roli pak samozřejmě hraje přístupnost těžebních zbytků pro jejich mechanizovaný sběr. V tomto ohledu jsou rozhodujícími faktory svažitost území, překážky v terénu, např. balvanitost, únosnost terénu pro mechanizaci (zamokření) a další. Kromě zmíněných objektivně daných faktorů je nutné v případě těžebních zbytků u každého porostu posuzovat ekonomiku sběru těžebních zbytků z pohledu nasazené mechanizace, množství těžebních zbytků na ploše, dopravní vzdálenosti na místo

štěpkování, dopravní vzdálenosti ke konečnému odběrateli, vlhkosti těžebních zbytků resp. štěpky (podíl části dříví a podíl zelené štěpky) apod. Zájem zpracovatelů těžebních zbytků je proto výhradně orientován do lokalit, které jsou přístupné mechanizaci. Jejich prodej tak lze aplikovat jen na některých územích.

Prodej těžebních zbytků

Lesy ČR těžební zbytky prodávají na zadaných lokalitách přímo v lese a následné činnosti jako sběr, přeprava, skladování, třídění dle kvality a parametrů těžebních zbytků, jsou již v režii smluvního odběratele. Tuto cestu Lesy ČR zvolily z důvodu maximální efektivity, podobně jako tomu je u dalších lesnických činností. Výhodou je zejména minimální investiční náročnost, LČR od roku 1992 nedisponují výrobními prostředky pro zajištění prací v lesích a tedy ani pro výrobu a odvoz štěpky.

Lesy České republiky tak prodávají těžební zbytky přímo v lese společně, které se zabývají výrobou lesní štěpky a jsou následně navázány na konečné odběratele (výrobce energií) nebo přímo konečným odběratelům (výrobci energií), kteří si zajišťují dodávky lesní štěpky přes specializované firmy.

Příznivý cenový vývoj těžebních zbytků

Ceny těžebních zbytků ve vhodných lokalitách zaznamenaly v průběhu roku 2009 velmi výrazný nárůst. Těžební zbytky volně ložené na ploše se po těžbách v roce 2008 prodávaly průměrně za korunu za metr krychlový těžby dříví. Tato cena se do současnosti zvedla přibližně čtrnáctkrát. Výše uvedená situace pochopitelně zdaleka neplatí plošně. Zatímco na lokalitách pro sběr neatraktivních Lesy ČR i nadále platí za úklid těžebních zbytků před zalesněním, na atraktivních jsou naopak těžební zbytky zdrojem financí pro ostatní péči o les.

Kromě cenového vývoje je dalším pozitivním faktorem, že roste i množství prodaných těžebních zbytků. Za prvních osm měsíců již bylo realizováno téměř 89 procent objemu prodeje za celý loňský rok. Výrazně navíc roste i počet lokalit, na nich LČR dokážou těžební zbytky zpeněžit. V loňském roce se podařilo prodat 10,6 procent z celkového úklidu klestu, za prvních osm měsíců letošního roku však činil tento podíl již 16,3 procent.

Prodej těžebních zbytků snižuje náklady na jejich úklid

Stejně jak roste počet lokalit, na nichž se daří těžební zbytky prodat, pochopitelně klesá počet těch, na nichž musí LČR na vlastní náklady uklidit klest po těžbě před další výsadbou. Náklady na tyto práce jsou poměrně vysoké a dosahují částek v rozmezí 40 až 60 korun za metr krychlový na metr krychlový vytěženého dříví.

Přestože poptávka po těžebních zbytcích není zdaleka rovnoměrná a ceny jsou dle příslušné lokality značně rozdílné, je jejich prodej je jednoznačně výhodný. Nejenže pro podnik znamená další příjmy, ale zároveň i nižší náklady díky menšímu počtu lokalit, kde těžební zbytky musí být i nadále likvidovány na vlastní náklady. Celkový přínos této nové komodity je tak pro podnik ve finančním vyjádření v řádu desítek milionů korun ročně

Vápnění má příznivý vliv na lesní půdy

Desetiletí působení kyselých dešťů ovlivnilo zdravotní stav lesů a snížilo obsah živin v půdě. Mezi nedostatkové prvky patří zejména hořčík, který je základním kamenem zeleného barviva – chlorofylu. Ten je nezbytnou podmínkou pro fotosyntézu. Dřeviny proto žloutnou a postupně chřadnou. Jednou z možností, jak tento prvek dostat zpět do lesů, je vápnění lesů drceným kamenem - vápnitým dolomitem, který tento prvek obsahuje ve zvýšeném množství.

Ve větším rozsahu začalo být vápnění uplatňováno v 70. a 80. letech 20. století zvláště v severní Evropě jako prostředek zabráňující okyselování lesních půd.

K tomuto postupu se přidala i Česká republika. V letech 1978 až 1991 bylo v ČR vápněno zhruba 80 000 hektarů lesů, z toho zhruba 62 000 hektarů v Krušných horách.

Po přestávce v 90. letech minulého století se novým impulsem pro vápnění lesních porostů stalo opakovaně a plošně se projevující žloutnutí a chřadnutí smrkových porostů v Krušných a Orlických horách na přelomu milénia. V letech 2000 až 2010 bylo povápněno více než 39 000 hektarů lesů, z toho v Krušných horách více než 30 000 hektarů.

Pravidelná péče

Výběr ploch pro vápnění je v současné době určen metodikou, která přihlíží kromě zdravotního stavu porostů také k typologickým podkladům, výživě dřevin stanovené na základě chemických analýz půdy a jehličí, i k výskytu chráněných území. Všechny lokality vybrané pro vápnění jsou schvalovány orgány ochrany přírody. Vápnění se provádí prakticky výhradně letecky, a to plošnými nebo vrtulníky. Výhodou je možnost rovnoměrné aplikace na poměrně rozsáhlém území.

Lesy na vápnění reagují kladně – rozdíl mezi vápněnými a nevápněnými porosty je patrný i po řadě let, dokud kyselé deště opět živiny nevyplaví. Protože ale Lesy České republiky chtěly mít jasno i o vlivu vápnění na živočichy v půdě, zadaly Mendelově univerzitě v Brně výzkumný projekt, který tento vliv zkoumal. A výsledky byly překvapivě příznivé.

Dobré podmínky i pro živočichy

Například žížalovití, jako významná složka půdních procesů, obtížně přežívají v kyselých půdách a zvláště citlivé se jeví takzvané hlubinné druhy. Obecně je počet druhů žížal omezen v půdách přirozeně kyselých, kde je současně ovlivněna plodnost u žížal. Naopak vápnění působí nárůst žížal ve svrchních částech půdy. Regenerace půdy po vápnění je dávana do souvislosti s nárůstem aktivity žížal. Vápněním se současně zvyšuje i množství mikroorganismů, což také zlepšuje žížalám potravu

nabídku. Žížaly jsou pak při zvýšené hustotě schopny přeměnit vrstvu typického smrkového opadu na kvalitní humus a zvyšují tím úrodnost půd a rychlejší odrůstání rostlin.

Stejně jako na žížaly a mikroorganismy má vápnění příznivý vliv například na mnohonožky, stejnonožce, pancířníky a další půdní organizmy, které se v extrémně kyselých půdách necítí dobře.

Ukazuje se tak, že vápnění prováděné pro zlepšení zdravotního stavu lesů v České republice nepůsobí rozvrat přírodních společenstev, ale naopak, kromě příznivého vlivu na lesy podporuje i život v poškozených půdách.

Václav Lokvenc získal ocenění za dlouholetou činnost v oblasti lesní pedagogiky

Dne 15. 10. 2010 proběhlo v prostorách Základní školy a Mateřské školy Josefa Gočára v Hradci Králové již 11. setkání škol a institucí Královéhradeckého kraje rozvíjejících ekologickou výchovu s názvem KAPRADÍ (Konzultace A PRAktické Dílny).

Při této příležitosti byly udělovány ceny za EVVO (Environmentální vzdělávání, výchova a osvěta) pro Královéhradecký kraj.

Jedním z oceněných se stal zaměstnanec státního podniku Lesy České republiky, revírník působící na Lesní správě Dvůr Králové nad Labem, pan Václav Lokvenc. Lesní pedagogice, která se zabývá předáváním pravdivých informací o lese a hospodaření v něm zábavnou

formou, se pan Lokvenc věnuje od roku 2000. Vyškoleným lesním pedagogem je od roku 2002. Od té doby se aktivně podílí na přípravách a organizaci aktivit k lesní pedagogice (přednášky, besedy, vycházky, aj.), Dnech s LČR, na vzdělávacích akcích spolu s Českou lesnickou akademií v Trutnově a Řádem Sv. Huberta. Je „duchovním otcem“ budování areálu Hájemství a spoluorganizátorem mezinárodní spolupráce v oblasti lesní pedagogiky s příhraničím Polskem.

Arany z Tišnovských hor na psím Olympu

Memoriál Karla Podhajského je nejvyšší soutěž loveckých ohařů v České republice. První říjnovou sobotu a neděli se uskutečnil již 72. ročník této prestižní soutěže tentokrát v Židlochovicích. Soutěž nese jméno významného kynologa, myslivce a organizátora české myslivosti, který působil na přelomu 19. a 20. století a položil základy organizované kynologie loveckých psů u nás.

Poprvé v historii této soutěže se dostalo státnímu podniku Lesy České republiky, Lesnímu závodu Židlochovice, možnosti organizačně připravit pořádání memoriálu, a to v úzké spolupráci s Českomoravskou mysliveckou jednotou a Okresním mysliveckým spolkem Břeclav.

Zahájení v zámeckém parku

Slavnostní zahájení a ukončení této soutěže proběhlo v příjemném prostředí zámeckého parku v Židlochovicích. Zájem kynologické veřejnosti o tuto akci byl velký. Soutěže se zúčastnilo 20 psů s psovody, z toho deset účastníků bylo z České republiky a deset ze zahraničí (Polsko, Slovensko). Na startovní listině byli zapsáni psi různých plemen ohařů, početně byla zastoupena plemena německých krátkosrstých, ale i dlouhosrstých ohařů, naše národní plemeno český fousek bylo zastoupeno čtyřmi psy, z dalších plemen soutěžila fenka maďarského krátkosrstého ohaře či pointer. Všichni soutěžící lovečtí psi prošli v průběhu několika let velmi náročným výcvikem.

Do soutěže byli vybráni jen ti opravdu špičkoví ohaři se svými vůdci, kteří již dříve úspěšně absolvovali nominační soutěže, aby dosáhli na tento pomyslný „psí Olymp“.

Na poli, v lese, ve vodě

Vlastní soutěž probíhala v honitbách lesního závodu Židlochovice a MS Těšany, a to ve třech lokalitách – na poli, v lese a ve vodě.

Na poli nedaleko obce Měnin hodnotili rozhodčí chování každého jednotlivého psa při společném honu, ale i rychlost hledání a vytrvalost, vystavování zvěře, klid před zvěří, klid po výstřelu, přinášení zvěře a poslušnost. Práci psa a jeho vůdci přihlížela početná skupina diváků – korona z řad laické i odborné veřejnosti. Ve stejném čase probíhalo i hodnocení dovedností psů v lese a na vodě.

Práce v lese nedaleko obce Diváky zahrnovaly řadu disciplín, jako kupříkladu přinášení lišky přes překážku, šoulačka s odložením psa, práce na pobarvené stopě, slídění, vodění za řemenu či některé další disciplíny, bez jejichž znalostí se dobrý lovecký ohař neobejde.

Divácky velmi atraktivní byly i disciplíny při práci na vodě u rybníka v Těšanech. Lovečtí psi přinášeli kachnu z hluboké vody, hodnotila se jejich ochota k práci, ale i dohledávka a nahánění kachny v rákosí.

Hodnocení výkonů jednotlivých psů posuzoval soudcovský sbor zkušených kynologů. Mnohdy to byl úkol nelehký, neboť rozdíly mezi psy nebyly velké, o vítězství mohla rozhodnout i malá ztráta bodů. Soutěžní úkoly důkladně prověřily zkušenost jednotlivých psů, čas strávený výcvikem a porozumění psa s jeho pánem

Arany celkovým vítězem

Zakončení 72. ročníku memoriálu Karla Podhajského proběhlo v neděli v podvečerních hodinách u zámku v Židlochovicích, kde byl vyhlášen vítěz celé soutěže. Stala se jím fenka Arany z Tišnovských revírů vedená Ing. Jiřím Indrou, která předvedla v soutěži vyrovnaný výkon a po zásluze tak vyhrála. Fenka obdržela v celé soutěži úctyhodných 492 bodů, za což jí přísluší titul všestranného vítěze CACIT.

Celkem se v první ceně umístili s nižším počtem bodů ještě další tři ohaři, v druhé ceně pak další trojice psů. Šest psů se umístilo ve třetí ceně. Všem úspěšným účastníkům soutěže blahopřejeme a přejeme jim mnoho úspěchů v dalších soutěžích.

Text: Ing. Jan Dovrtěl

Foto: Pavel Vrba

Obnovujeme rašeliniště v Krušných horách

Krušné hory patří mezi pohoří, pro která jsou charakteristické velké plochy rašelinišť a rašelinných biotopů. Jsou situována především na vrcholové náhorní plošině a svou rozlohou jsou v rámci České republiky ojedinělá, srovnatelná pouze se Šumavou.

Rašeliniště jsou ekosystémem se značnou produkcí rostlinné biomasy, která se však v důsledku nadměrného zamokření a nepříznivých podmínek pro rozkladné organismy nedostatečně rozkládá. V rašeliništi proto dochází k hromadění rostlinné organické hmoty. Odumřelé části rostlinného společenstva se vrší a ve spodních vrstvách za nepřístupu vzduchu se přetvářejí v procesu rašelinnění na rašelinu.

Hlavní rozvoj rašelinišť proběhl od konce doby ledové. Přírodní podmínky se velmi podobají severské tundře a slouží jako útočiště pro takzvané glaciální relikty. Jsou to organismy, které zde přežívají

právě od dob ledových. Jedním z nich je i tetřívka obecná, který je v současné době na pokraji vymizení z naší přírody. Právě v Krušných horách přežívá naše nejsilnější populace.

Záchrana tetřívka

Krušné hory patří mezi pohoří, která byla v minulosti nejvíce zasažena negativními vlivy lidského využívání krajiny. Po poválečném vylidnění se zde lesní hospodaření zaměřilo na preferenci smrkových monokultur, jejichž dřevo mělo sloužit k důlní a hutní činnosti v podhůří. K zajištění příhodných podmínek pro smrkové porosty bylo provedeno plošné odvodnění podmáčených ploch, čímž se rozloha rašelinišť výrazně zmenšila. Po imisní kalamitě v 80. letech byly porosty tak poškozeny, že uhynuly a po následném odlesnění zde byly vysázeny porosty náhradních dřevin. V současné době dochází k přeměně těchto porostů na hospodářské dřeviny, které se na Krušných horách původně vyskytovaly.

Revitalizace rašelinišť

Jednou takovou lokalitou na území LS Děčín jsou rašeliniště na Cínoveckém hřbetě. V minulosti zde byly vybudovány systémy drenážních kanálů, které měly za následek podpovrchové odvodnění a snížení hladiny spodní vody, což způsobilo změnu struktury vegetace a současně i podmínek pro život chráněné fauny, včetně tetřívka obecného. Celé území je součástí ptačí oblasti Východní Krušné hory, která je vyhlášena právě k ochraně tetřívka. V jejím programu je pro tuto lokalitu navrženo opatření, které má vést k obnovení původního vodního režimu a revitalizaci území. Lesy České republiky ve spolupráci s Institutem aplikované ekologie DAPHNE ČR realizují projekt, jehož výsledkem má být obnovení původních odtokových poměrů a zvýšení retence (zadržení) vody v území.

Toto opatření by mělo oživit původní rašeliniště, na ně by se navázala odpovídající fauna, což by v konečném důsledku vedlo ke zlepšení životních podmínek pro ohroženého tetřívka v této oblasti. Celý projekt je rozdělen do tří etap, které jsou rozděleny na část technickou, zamezení odtoku vody zřízením přehrážek na drenážních příkopech a poslední etapou je monitoring vlivu opatření na hladinu povrchové i podpovrchové vody. Celý projekt by měl být vyhodnocen zhruba v horizontu 10 let.

Obnova retenčních nádrží Pstruhárny

Lesní správa Ledeč nad Sázavou se kromě hospodaření v lesích stará také o vodní toky. I proto v nedávných letech obnovila kaskádu tří nádrží na Vrbenském potoce.

Lesní správa Ledeč nad Sázavou vznikla v roce 1992 a výměra státních pozemků, které spravuje, činí zhruba 15 000 hektarů. Lesníci na těchto pozemcích hospodaří s péčí řádného hospodáře. Příkladem obnovy původních vodních nádrží je

kaskáda tří vodních ploch na Vrbenském potoce, kde se používá místní název **Pstruhárny**.

Lokalita se nachází asi dva kilometry od města Ledče nad Sázavou. Je to velmi zajímavé a romantické místo. Vrbenský potok a lesní cesta běží souběžně krajinou, někde se kříží a tvoří páteř celého údolí. Z obou stran v celé délce vystupují příkré svahy lesních porostů, které se v několika místech rozestupují a vzniká zde prostor vhodný pro vytvoření vodních nádrží. Původně zde stálo sedm nádrží, o čemž svědčí zbytky původních hrází.

Běh na dlouhou trať

V roce 2001 byla zpracována projektová dokumentace na obnovu tří vodních nádrží - retenční nádrže Pstruhárna III – horní nádrž, retenční nádrže Pstruhárna II – prostřední nádrž a retenční nádrž Pstruhárna I – dolní nádrž. Stavební práce se měly rozběhnout v roce 2002 a pokračovat v následujících letech.

Bohužel ještě před započítáním výstavby v roce 2002 zasáhly okolí Ledče nad Sázavou přívalové deště a Vrbenský potok se rozvodnil. Přívalová vlna způsobila značné materiální škody. Tato povodeň potvrdila, že je velmi účelné a potřebné obnovit vodní nádrže na těchto vodních tocích, protože jejich obnovením se zvýší schopnost regulace a zadržení vody v krajině.

V dalších letech by se tak mohlo předejít vzniku dalších ničivých povodní. Výstavba obnovy retenčních nádrží se naplno rozběhla v roce 2003 výstavbou obtokového koryta na vodoteči. Výstavba retenční nádrže Pstruhárna III – horní nádrž započala na sklonku roku 2003. Plocha nádrže je 1 235 metrů krychlových, délka zemní hráze je 47 metrů. Nádrž je opatřena požerákem a bezpečnostním přelivem v hrázi.

V následujícím roce pokračovaly stavební práce na obnově retenční nádrže Pstruhárna II – prostřední nádrž. Plocha této nádrže je 1 052 metrů krychlových, délka zemní hráze je 42 metrů. Nádrž má bezpečnostní přeliv a požerák.

Jako poslední byla realizována stavba retenční nádrže Pstruhárna I – dolní nádrž, která byla dokončena v roce 2006. Plocha nádrže je 1 700 metrů krychlových, délka zemní hráze je 48 metrů a je opatřena požerákem a bezpečnostním přelivem v hrázi. Celé kaskáda tří nádrží byla uvedena do provozu v roce 2006.

Ochrana před povodněmi

Obnovením tří malých vodních nádrží se zvýšila retenční schopnost krajiny, zvýšila se infiltrace vody do podzemních horizontů. Vodní nádrže s navazujícími porosty a litorálním pásmem znamenalo zvýšení rozmanitosti krajiny a její ekologické stability směřující k posílení vodního režimu daného území vytvořením ekologicky stabilního prvku v krajině. Obnovením vodních ploch se zlepšilo mikroklima v jejich okolí a vlastní nádrže vytvořily biocentrum pro život zvěře, ptactva a ostatních organismů a rostlin.

Krásy Národní přírodní rezervace Razula

Nedaleko Velkých Karlovic na revíru Pluskovec Lesní správy Vsetín se pod severními svahy Lemešné udržel "prales".

Z historie

Od 15. do 18. století se porosty v Javorníkách využívaly k pastvě dobytka, zejména ovcí a koz. Než byla v roce 1908 postavena železnice, převládalo ve zdejších lesích toulavé hospodaření. Poté bylo zavedeno holosečné hospodaření se zaměřením na pěstování smrku. Od roku 1927 se na tomto území prováděla převážně nahodilá těžba. V roce 1935 byl porost

prohlášen za chráněný, nesmělo se zde těžit ani vyvážet padlé dříví. Rezervace Razula o rozloze 23,52 hektarů byla vyhlášena v roce 1949. Vyhlášení bylo provedeno z důvodu ochrany původního jedlobukového porostu pralesovitého charakteru s příměsí smrku ztepilého a javoru klenu, typického pro pohoří Javorníky.

Přírodní bohatství rezervace

Razula je charakteristická vysokým podílem odumřelého dřeva. Mnozí velikáni, kteří ještě neulehli k odpočinku, dosahují věku 300 až 350 let. Hluboké hnědé lesní půdy jsou v jarních a letních měsících pokryty bohatými koberci kyčelnic, žlaznaté, cibulkonosné, devítilisté. Rezervace má velký mykologický význam. Nachází se zde dva druhy, které jsou zařazeny v Červené knize ohrožených druhů jak v České, tak Slovenské republice: helmovka sazová a ryzec ostrý. V rozpadlých či rozpadajících se zbytcích dřevní hmoty najdeme velké množství brouků, převážně z čeledi střevlíkovití. V rezervaci hnízdí ohrožené druhy ptactva, například strakapoud bělohřbetý, lejsek malý, čáp černý a sluka lesní. Je zde také často zaznamenán pohyb medvěda hnědého.

V Razule se dlouhodobě sleduje dynamika přirozeného vývoje lesních porostů. První detailní zmapování bylo provedeno v roce 1972, opakované měření následovalo v roce 1995.

Ochrana území

Rezervace není pro veřejnost zpřístupněna. Do interiéru pralesa je však možné nahlédnout z odvozní cesty, která vede v protějším svahu nebo od odpočinkového altánu na severozápadním cípu národní přírodní rezervace. Leží u značené cyklotrasy vedoucí z Velkých Karlovic Léskovým údolím k rezervaci Razula a dál směrem do sedla pod Lemešnou a do údolí Podt'até, kde je řada zachovalých lidových staveb.

Rezervace má zpracovaný svůj plán péče - dokument, který na základě zjištěných poznatků navrhuje opatření k zachování nebo zlepšení stavu území. Mezi negativní vnější vlivy patří působení větru,

většina vývratů leží severovýchodním směrem. Přirozená obnova je ovlivňována srncí a jelení zvěří. Bez zajištění osiva a ochrany přirozeného zmlazení hrozí odumření horního jedlového patra. Pomístně může docházet ke zvyšování podílu smrku náletem z okolních porostů. K vážné hrozbě patří poškozování a narušování pralesa návštěvníky a hromadnými turistickými a zájmovými skupinami.

Na Svatém Hubertu se soutěžilo

V areálu loveckého záměčku Svatý Hubert uspořádala 23. 9. 2010 Lesní správa Lužná ve spolupráci s KŘ Brandýs nad Labem již sedmý "Svatohubertský den s Lesy České republiky."

Soutěžního dne se zúčastnilo 200 žáků Základní a mateřské školy Jesenice, přibližně 50 dětí ze Speciální a zvláštní školy v Jesenici, 45 dětí ze Základní školy ve Mšeci a 40 dětí ze Základní školy v Kvílicích. Na stanovištích v okolí loveckého záměčku si děti ověřovaly své znalosti v poznávání větvíček dřevin, šišek, ptáků, květin, hub, poznávaly hlasy ptáků a rovněž měly příležitost vhodit smrkovou šišku do „skřítka

Lupínka.“

Tradičně velký zájem, tak jako v loňském roce, byl o střelbu ze vzduchovky. Splnění úkolu na každém stanovišti bylo potvrzeno do soutěžního lístku a po absolvování všech disciplín získal každý žáček „Účastnický list“, ti mladší ještě malý dárek od LČR. Další odměnou byla možnost svézt se v sedle koně nebo ve voze taženém kobyldou Janou. Nedílnou součástí akce bylo, samozřejmě, již tradiční opékání buřtíků.

Naučná stezka Johanna Schrotha v Lipové-lázních

Dne 26. září 2010 byla slavnostně otevřena naučná stezka Johanna Schrotha. Dva roky se nápad starosty obce Lubomíra Žmolíka o vytvoření naučné stezky rozpracovával až ke svému cíli. Celková délka stezky je 8,5 kilometrů a má osm zastavení.

Johann Schroth se narodil 11. února 1798 v České Vsi v rodině drobného zemědělce. Po smrti otce se matka znovu provdala za sedláka v Dolní Lipové a i s dětmi se k němu přistěhovala. Při správě hospodářství, k níž jej nevlastní otec vedl, získal zkušenosti s léčením domácího zvířectva.

Později, na principu mnohahodinových celkových mokrých zábalů a dietního systému se střídáním

suchých a pitných dnů, ne však vody, ale vína, začal léčit lidi a založil zde lázně evropského významu. Jeho nejznámější produkt „Schrothova kůra“ zahrnovala také vycházky do okolí lázní. Zemřel 26. března 1856.

Jméno tohoto slavného občana, jehož nejoblíbenější přísloví znělo „Bez boje není vítězství, bez strádání není požitku a bez očisty není zdraví“ nese celá řada místních institucí, mezi něž patří muzeum, základní škola a v neposlední řadě i lázně. Dva roky se nápad starosty obce Lubomíra Žmolíka o vytvoření naučné stezky rozpracovával až ke svému cíli. Dne 26. září 2010 byla naučná stezka slavnostně otevřena. Celková délka stezky je 8,5 kilometrů a má osm zastavení. Na nich se turisté seznamují s historií obce, průmyslu, lázeňství a osobností Johanna Schrotha. Celá trasa je sjízdná cykloturisty.

Slavnost byla odstartována slavnostní fanfárou v podání Souboru loveckých trubačů LČR. Následovalo přivítání přítomných a hostů starostou obce, informace o průběhu realizace díla s přáním co nejširšího jejího využívání lázeňskými hosty, místními občany, turisty a cykloturisty. Zdravicí, přednesenou Pavlem Indrou, ředitelem KŘ LČR v Šumperku, byli všichni přítomni ubezpečeni o dobré spolupráci státního podniku s veřejnou správou a místními institucemi. Závěrem pak stezce požehnal Libor Kratochvíla. V budově muzea si všichni mohli prohlédnout jednotlivé panely a věnovat se malému občerstvení po „náročném“ vykonané trase.

Ing. Jaromír Latner, CSc.

Den s LČR na Svatém Kopečku

Lesní správa Šternberk uspořádala na Svatém Kopečku dne 21.9.2010 již tradiční Den s LČR pro děti z okolních škol. Účast překvapila i ostřílené organizátory. Na Kopeček se sjelo asi 400 dětí ze škol ve Šternberku, Litovli, Oseku nad Bečvou, Pňovic, Šumvaldu z olomouckých škol Mozartova, Řezníčkova, Heyrovského a ze školy na Svatém Kopečku.

Děti z prvního stupně, tj. z 1.až 5.tříd, se rozdělily do čtyřčlenných skupinek ve kterých absolvovaly stezku lesem. Nachystali jsme pro ně trasu s osmi stanovišti, na kterých poznávaly přírodniny a plnily různé úkoly, za jejich úspěšné zvládnutí obdržely razítko do účastnického lístku. Na posledním stanovišti každý účastník obdržel účastnický list se svým jménem, vyplňovala jej děvčata z lesnického

učiliště a rozdávala k nim malou pozornost dětem na památku.

Jako doprovodný program jsme připravili ukázkou lesnické techniky-lesnický traktor, který se líbil zejména chlapecké části žactva, byl tu i pan kočí s koněm a předvedl názorně, jak se přibližuje dříví v lese. Děti se tak mohly dozvědět, jaký je rozdíl mezi těmito technikami a kdy je vhodné je použít.

Jako další byla na programu ukázka kácení, všechny děti s úžasem sledovaly její průběh, mnohé z nich poprvé v životě viděly, jak vypadá práce dřevorubce. Lesní správce Ing. Jiří Sládek jim vysvětlil základní pravidla těžby dříví aby děti věděly, že to není jen tak, přijít do lesa a pokácet ledajaký strom. Úžasnou atrakci nachystalo Střední lesnické učiliště ve Šternberku. Byla to ukázka techniky sbírání šišek ze stojících stromů. Malí návštěvníci si mohli alespoň částečně vyzkoušet, jak je obtížné vylézt vysoko do korun stromů s trhačskou výzbrojí.

Malá vyvážecí souprava se čtyřkolým přívěsem byla názornou ukázkou, jak lze v menším objemu svážet dříví a doplnit tak práci obrovského lesního traktoru.

Všechny aktivity jsme několikrát zopakovali, aby měli všichni, i ti, co zrovna sbírali razítka na trase, vidět všechno, co jsme pro ně připravili. Prostor pro předvádění aktivit byl vyzdoben sbírkami dřevin, větviček, pupenů a šišek a děti si mohly prověřit, jak dobře znají u nás rostoucí dřeviny.

Po skončení celé akce se děti posilily obědem a pak, jak doufáme, se všichni spokojeně rozjeli zpátky do škol.

Akce byla tradičně výsledkem naší spolupráce s pracovníky Správy lesů města Olomouce pod vedením Ing. Romana Šimka, Střední odborného učiliště lesnického Šternberk v čele s Bc. Radkou Kocourkovou, se zaměstnanci Ústavu pro hospodářskou úpravu lesa, pobočka Olomouc a Správy CHKO Litovelské Pomoraví.

Děkujeme za pomoc s organizací této rozsáhlé akce a doufáme, že jim nadšení pro práci s dětmi vydrží co nejdéle. Už teď se společně s dětmi těšíme na další „Den lesa“ v roce 2011 !

Péče o břehové porosty na jihovýchodní Moravě

Břehovým porostům byla vždy věnována velká pozornost pro nezastupitelnost jejich krajinných a především vodohospodářských funkcí.

Hospodářský efekt porostů z hlediska produkce dřevní hmoty se nikdy nemohl vyrovnat klasické produkci na lesních pozemcích. Péče o břehové porosty se přesto stala nedílnou součástí preventivních opatření na tocích. V kombinaci s technickými prvky přispívá ke stabilizaci a funkčnosti významného krajinného prvku - vodního toku.

Břehové porosty byly v minulosti zakládány podle speciálních hospodářských plánů a podle projektů biologické činnosti. Cílem projektové

přípravy bylo dosáhnout stabilizace koryt toků bez narušení přírodního rázu krajiny.

Velké množství toků v oblasti jihovýchodní Moravy přišlo začátkem 20. století v důsledku neuvážené těžby téměř kompletně o doprovodný porost. Následná intenzivní pastva dobytka znemožňovala jeho přirozenou obnovu. Výsledkem byla destrukce koryt vodních toků se silným erozivním účinkem.

Nově zakládání porosty

Úkolem nově zakládání porostů bylo definovat v prostoru údolní nivy vlastní koryto toku, zároveň se zachováním přirozených záplavových území mimo obce. Nově zakládání porosty byly a jsou uplatňovány všude, kde v rámci využití pobřežních pozemků dochází k nutným trvalým zásahům do koryt vodních toků.

Některé nevhodné koncepce a názory se bohužel nepříznivě podepsaly i na břehových porostech. Nepříznivě se projevilo především období intenzivní výsadby topolových porostů. Ovšem i takto, byť negativně, získávané zkušenosti se v průběhu let staly nepostradatelnou součástí vývoje péče o břehové porosty.

Péče ani po tolika letech není jednoznačně definovanou činností. Je nutné si uvědomit, že břehový porost je nedílnou součástí vodního toku, a to i bystřin. Jak nám dokazuje praxe, je kvalitní břehový porost, vhodně a citlivě doplněný prvky technického rázu, nejvýznamnějším prvkem stabilizace koryt vodních toků.

Tam, kde bylo možno realizovat práce s břehovým porostem bez zavádějících vlivů, jsou dnes zcela zřetelné výsledky nejen na kvalitě břehového porostu, ale především na stabilitě vodního toku. Důsledkem toho je samozřejmě i kvalita a relativní bezpečnost koryta vodního toku v níže položených zastavěných územích.

Přirozená ochrana před povodněmi

Za nepřilíš vysoké finanční náklady je možné realizovat ochranu před škodlivými účinky vod i přírodě blízkou formu péče o vodní toky. Samozřejmě ne vždy jsou tato opatření stoprocentně účinná. Jsou ale zcela srovnatelná s finančně nákladnými technickými opatřeními, které mají často i ne zcela pozitivní vliv na životní prostředí.

V případě zajištění bezpečnosti přímo v zastavěných územích obcí je situace odlišná. Zejména z hlediska prostorových možností je dominantní technický prvek stabilizace koryta. V těchto případech se z břehového porostu stává porost doprovodný.

Je zřejmé, že jako všechny veřejně prospěšné práce, bude rozsah péče o břehové porosty přímo závislý především na financích, ale přesto je nutné tuto činnost i nadále rozvíjet a neztratit tak kontakt s prací našich předchůdců.

Vlastimil Hudeček

Fotografie:

Břehové porosty u Bunčovského potoka v Salaši u Velehradu

Biologická ochrana lesa s důrazem na lesní ptactvo

Biologická ochrana je jedním ze základních preventivních opatření. Součástí přeměny lesů do stavů blízkého přírodě je podpora přirozených nepřátel lesních škůdců, respektive zlepšení životního prostředí ptactva.

Vyvěšování ptačích budek má význam nejen pro ochranu ptáků, ale je i velmi důležitým prvkem biologické ochrany lesů. Ptáci se soustřeďují v místě výskytu a šíření škodlivého hmyzu a dokážou likvidovat jeho různá vývojová stadia (vajíčka, housenky, housenice).

Na revírech LČR jsou každoročně vyvěšovány a doplňovány desítky budek pro různé druhy lesních pěvců, ať je to pro sýkory, brhlíky či šoupálky. Tito ptáci jsou schopni během hnízdění spořádat velké množství různých hmyzích škůdců.

K podpoře hnízdění některých druhů sov (například puštíka, kalouse) slouží též budky sovníky. Sovy dokážou velmi výrazně eliminovat výskyt myšovitých hlodavců na lesních pasekách či v oplocenkách. Nedostatek hnízdních příležitostí zapříčinil úbytek sov v některých oblastech. Je proto nezbytně nutné vytvářet pro ně v lesních porostech a parcích vhodné životní podmínky.

Altán u Bezručova pramene opět slouží veřejnosti

Dne 15. září letošního roku Lesy České republiky, s.p., Lesní správa Jeseník slavnostně otevřely altán u Bezručova pramene.

Na počátku 20. století stál u Bezručova pramene dřevěný altán, který sloužil jako lesní restaurace a byl výchozím bodem na stezku filozofů. Jak čas plynul, altán chátral, až z něj zbyly pouze základy. Na konci roku 2009 se Lesní správa Jeseník rozhodla postavit na stejném místě altán, který se bude podobat tomu původnímu, bude připomínat dobu minulou a lákat návštěvníky lesa k odpočinku. V jarním období letošního roku proběhla příprava

projektu a vyřízení územního rozhodnutí.

Na počátku léta se začalo se stavbou altánu, který byl dokončen v půli prázdnin. Náklady na altán byly hrazeny z prostředků Lesů České republiky, s.p. z Programu 2000.

Přes deštivé počasí, tak typické pro letošní rok, se slavnostního otevření zúčastnilo mnoho návštěvníků a také vzácných hostů. Jednalo se především o Ing. Jiřího Krátkého, poslance

Poslanecké sněmovny PČR, Ing. Pavla Horáka, náměstka hejtmana Olomouckého kraje, Ing. Lubomíra Žmolíka, předsedu Sdružení měst a obcí Jesenicka, Ing. Vladimíra Odehnala, místopředsedu představenstva Priessnitzových léčebných lázní, a.s. a Ing. Pavla Indru, ředitele Krajského ředitelství LČR, s.p., v Šumperku. Výše jmenovaní pronesli krátké projevy a za jejich vzájemné spolupráce byla přestřižena páska a altán předán do užívání. Následovalo žehnání altánu, kterého se ujal pan Pavel Kuchař, farář ze Zlatých Hor a krátký kulturní program v podání Souboru loveckých trubačů LČR, při Lesní správě Jeseník, který svým zpěvem doprovodila paní Anna Beťáková ze Základní umělecké školy v Jeseníku.

A nechyběla ani lesní pedagogika. Tentokrát v podání Ing. Jarmily Horčíčkové, která si pro malé i velké návštěvníky připravila poznávání semen lesních dřevin.

Na závěr bych chtěl poděkovat Ing. Petrovi Kučákovi, který se velkým dílem zasadil o realizaci výstavby altánu a také všem dalším zaměstnancům lesní správy, kteří se podíleli na přípravě a organizaci otevření altánu. Poděkování patří i partnerům, kteří přispěli ke zdárnému průběhu oslavy.

Ing. Jiří Přáček, Ph.D.

lesní správce LS Jeseník

Po roce zase v Písečné

V sobotu 4. září 2010 se setkali myslivci a přátelé lovecké střelby na střelnici SSK Pod Špičákem v Písečné na přeboru ve střelbě brokem na loveckém kole a malorážkou na 50 m.

Přebor začal slavnostní fanfárou v podání Souboru loveckých trubačů LČR při Lesní správě Jeseník a nástupem všech účastníků střelby. Po úvodních slovech, upřesnění pravidel soutěže, připomenutí bezpečnosti a zásad zacházení se zbraní byli střelci rozlosováni a začalo sportovní klání.

Střelba malorážkou probíhala ve stoje s oporou volné tyče a střílelo se na 3x5 sklopných biatlonových terčů. V této disciplíně si nejlépe vedl nováček přeboru Robert Karger ze Žulové,

který vyhrál. Na druhém místě se umístil Martin Řeha a na třetím Roman Štencl.

Lovecké kolo probíhalo standardně střelbou na 20 asphaltových jednobarevných terčů ze sedmi stanovišť. V této disciplíně vyhrál Radek Graja se ziskem 19 bodů, druhé místo obsadil František Šín a třetí místo vybojoval Robert Karger.

V kombinaci, kde se pořadí určovalo dle součtu umístění na loveckém kole a v malorážce, zvítězil Robert Karger, druhý byl Martin Řeha a na třetím místě se umístil František Šín.

Tento ročník byl již desátý a k tomuto kulatému výročí soutěže pořadatelé připravili zpestření v podobě střelby lukem, kterou zajistil pan Zdeněk Kužílek z jesenického oddílu lukostřelby. Připraven byl holý a kladkový luk. Účastníci střelby si mohli střelbu z luku vyzkoušet a zasoutěžit si.

O další doprovodný program se postarali pracovníci firmy KODECAR - prodejce a opravce vozů značky Mitsubishi, Citroën a Mazda , kteří přivezli ukázat žhavou novinku crossover Mitsubishi ASX a nový Citroën C3. Zájemci si přistavená auta mohli nejen prohlédnout, ale také absolvovat zkušební jízdu. Organizaci střelecké soutěže zajišťovali členové Jesenické lesnické společnosti a členové SSK Pod Špičákem v Písečné. Všem, kteří se podíleli na organizaci letošního ročníku střeleb, partnerům (Selská pekárna spol. s r.o. Jeseník, Pivovar Holba a.s. Hanušovice) a sponzorům, patří velké díky.

Ing. Jiří Přáček, Ph.D.

lesní správce

Nové odborné publikace a knihy - říjen 2010

z oboru lesnictví a příbuzných oborů

Lesy České republiky, s. p.: Výroční zpráva 2009

Vyd. Lesy České republiky, s.p., Hradec Králové, 2010

/přiděleno technické knihovně LČR HK/

Ekonomika lesního hospodářství /skripta/

Václav Kupčák

Studijní text v úvodu shrnuje základní poznatky obecné ekonomie, včetně historického vývoje a základních metod zkoumání ekonomických jevů. Stručně také popisuje metodu státu a národního hospodářství ve vztahu k odvětvovým ekonomikám a v kontextu vstupu České republiky do Evropské unie. V navazující části se text zabývá předmětem odvětvové ekonomiky v lesnictví a lesním hospodářství. Největší rozsah studijního textu zaujímá problematika podnikové ekonomiky, věnovaná využívání základních výrobních faktorů včetně úlohy lidského faktoru, oblastem stavových a tokových veličin, efektivnosti, finančního řízení a investiční činnosti lesního podniku. Vzhledem k závažnosti a specifitě zkoumání produkce lesů, mimo jiné i v kontextu strategie trvale udržitelného života, je do textu zahrnuta stejnojmenná kapitola, jež vychází z dřívějšího samostatného předmětu - nauka o produkci. Obdobně je tomu i u kapitoly, týkající se základních okruhů a přístupů k oceňování lesů. Relativně samostatnou kapitolou je pojata ekonomika myslivosti, avšak s tím, že výkon práva myslivosti a myslivecké hospodaření nedílně souvisí s lesem i lesním hospodářstvím. Závěrem studijního textu jsou shrnuty základní charakteristiky lesního hospodářství v národohospodářském rámci ČR a v některých ohledech jsou doplněny i nezbytné informace ve vztahu k zpracovatelským

odvětvím i zahraničním souvislostem v rámci Evropy. Studijní text Ekonomika lesního hospodářství je určen ke studiu stejnojmenného předmětu pro posluchače studijního programu lesní inženýrství.

Vyd. Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně, 2006 (2. vydání).

/zakoupeno u vydavatele pro technickou knihovnu LČR HK/

Křivoklátské lesnictví ve třetím tisíciletí

Sborník referátů z konference (Roztoky u Křivoklátska, 13. - 14. 5. 2010), kterou pořádala Česká lesnická společnost, o.s., pod odbornou záštitou a za finančního příspěví Ministerstva zemědělství, sekce lesního hospodářství, a za finanční podpory Lesů České republiky, s.p. Dvoudenní konference v rámci akce Evropský týden lesů 2010 byla věnována založení "Lesnického parku Křivoklátsko" a připomenutí desátého výročí vzniku Programu 2000 u LČR - Zajištění cílů veřejného zájmu. Založení Lesnického parku Křivoklátsko - roční snaha České lesnické společnosti, Lesů České republiky, s.p., Ministerstva zemědělství a dalších lesnických organizací o vznik institutu, který by na Křivoklátsku, kromě vysokých

přírodních hodnot území, zachoval i vysoký standard lesního hospodářství jako kulturního dědictví českého národa - bylo prezentováno lesnické, laické i politické veřejnosti. Účastníci konference se seznámili s principy lesnického parku a modelového lesa, jako se způsobem společné správy území, kde vlastníci a správci lesa a pozemků nesou zodpovědnost za stav lesa před zákonem a jejich hospodaření trvale udržitelným způsobem vede k zachování všech funkcí lesů, bez nutnosti zvýšené ochrany přírody ze strany státu. Dále zazněla informace o podobných iniciativách jinde ve světě a v neposlední řadě byl dalším tématem konference přínos práce lesníka a význam lesního hospodářství pro trvalou udržitelnost rozvoje krajiny.

Vyd. Česká lesnická společnost, o.s., Praha, 2010

/darováno Českou lesnickou společností, Praha, technické knihovně LČR HK/

Bříza - dřevina roku 2010

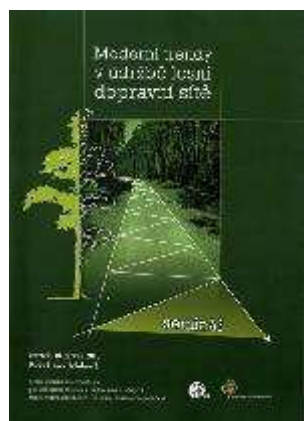

Sborník referátů ze semináře (Litvínov, 25. 5. 2010), který pořádala Česká lesnická společnost, o.s., pod odbornou záštitou a za finančního příspěví Ministerstva zemědělství, úseku lesního hospodářství, a za finanční podpory Lesů České republiky, s.p. Seminář byl zaměřen na známá i méně známá fakta o dřevině, se kterou se můžeme pravidelně setkat nejen v našich lesích.

Vyd. Česká lesnická společnost, o.s., Praha, 2010

/darováno Českou lesnickou společností, Praha, technické knihovně LČR HK/

Moderní trendy v údržbě lesní dopravní sítě

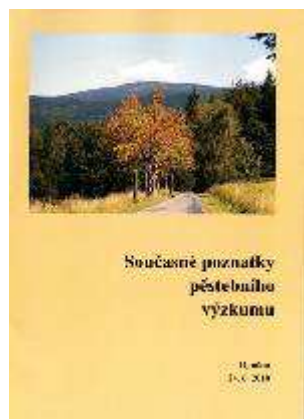
Sborník referátů ze semináře (Lázně Bělohrad, 10. 6. 2010), který pořádala Česká lesnická společnost, o.s., pod odbornou záštitou a za finančního přispění Ministerstva zemědělství, sekce lesního hospodářství. Hlavní témata odborného semináře: vyhodnocování poškození lesní dopravní sítě, příprava technické dokumentace pro rekonstrukci cest (praktické zkušenosti projektantů i realizátorů staveb), vlastní obnova cest i s využitím recyklovaných materiálů, právní aspekty související s údržbou i stavbou cest, specifika cest v lokalitách zvláště chráněných územích nebo na území Natura 2000. Sborník referátů ze semináře uvádí obsáhlý příspěvek s informačním podáním rámcového přehledu možností využití podpor na

opravy cest z veřejných zdrojů.

Vyd. Česká lesnická společnost, o.s., Praha, 2010

/darováno Českou lesnickou společností, Praha, technické knihovně LČR HK/

Současné poznatky pěstebního výzkumu

Sborník přednášek z odborného semináře pro praxi (Opočno, 24. 6. 2010), který pořádaly Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti, v.v.i., Výzkumná stanice Opočno, a Vojenské lesy a statky, s.p., Divize Horní Planá. Sborník byl připraven a sestaven kolektivem pracovníků Výzkumné stanice VÚLHM Opočno u příležitosti odborného semináře pro praxi spojeného s exkurzí na demonstračních objektech v Orlických horách. Sborník obsahuje šest příspěvků přibližujících některé současné poznatky v oboru pěstování lesů s ohledem na navštívený region. V jednotlivých příspěvcích jsou mimo jiné použity a komentovány výsledky získané při řešení Výzkumného záměru "Stabilizace funkcí lesa v antropogenně

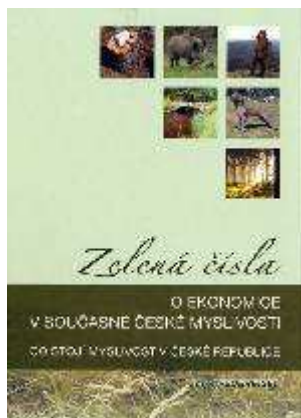
narušených a měnících se podmínkách prostředí" (MZE 0002070203).

Vyd. Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti, v.v.i., Výzkumná stanice Opočno, 2010

/darováno Výzkumnou stanicí VÚLHM Opočno technické knihovně LČR HK/

Zelená čísla - O ekonomice v současné české myslivosti - co stojí myslivost v České republice

Josef Feureisel

Publikace je jedinečná, komplexně zpracovaná studie ekonomiky myslivosti z pohledu držitelů i uživatelů honiteb, oceňování a vyhodnocování stavu chovu zvěře a osobních nákladů myslivce. Zabývá se také ekonomikou mysliveckých organizací a myslivostí na úrovni státu.

Vyd. Druckvo, s.r.o., Praha, 2010, v edici Myslivost pro praxi

/zakoupeno v Lesnické práci, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, pro technickou knihovnu LČR HK/

Česká myslivecká bibliografie

Jaromír Kovařík

V této publikaci věnoval autor pozornost naší myslivecké literatuře. Z dostupných pramenů sestavil její přehled od 19. století do současnosti. Publikace kapesního formátu je vnitřně členěna na několik kapitol a podkapitol, přičemž v každé z nich jsou bibliografické záznamy řazeny abecedně podle příjmení autora. Záznam obsahuje vedle příjmení a jména autora a názvu knihy též místo a rok jejího vydání. Úvodní část je věnována odborným mysliveckým knihám z 19. a 20. století, které jsou rozděleny podle jednotlivých oborů myslivosti. Následuje kapitola obsahující výčet odborné myslivecké literatury vydané od roku 2001 (tato kapitola není členěna podle oborů, ale abecedně podle příjmení autorů). Další kapitolu tvoří přehled publikací, které autor označil za příležitostné. Zařadil mezi ně různé

metodiky, sborníky, průvodce expozicemi, katalogy výstav, zkušební řady a další publikace (např. myslivecké zápisníky) vydané ve 20. a 21. století. Krátká samostatná kapitola je věnována mysliveckým kalendářům. Podstatná část publikace je věnována myslivecké beletrii, přičemž autor rozdělil knihy podle data vydání na ty, které vyšly v 19. století, na knihy z 20. století (1901-1950 a 1951-2000) a na knihy vydané od roku 2001. V závěru jsou vyjmenovány též myslivecké časopisy, které u nás vycházely od 19. století, včetně těch současných.

Vyd. Druckvo, s.r.o., Praha, 2010

/zakoupeno v Lesnické práci, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, pro technickou knihovnu LČR HK/

O nožích nejen loveckých

Josef Pajl

V knize, jejímž autorem je sedlčanský nožíř a předseda Asociace nožířů Bohemia cultellatores, se čtenář seznámí s historií nožů od jejich vzniku až po současnost, s rozdělením podle jejich konstrukce, s materiály, z nichž jsou zhotovovány, s postupy výroby, s broušením a s opravami. Podrobně je podán návod na zhotovení pouzdra na nůž, k údržbě a konzervaci nože. Hlavní pozornost je věnována zarazákům, zavíracím loveckým nožům a dnes stále hledanějším nožům zdobeným. Stručně je pojednáno o historických nožích, jako je tesák, lovecká šavle a sekáč.

Pro lovce navštěvující zahraničí jsou na konci knihy připojeny informace, jakým předpisům podléhá nošení nožů v cizině. Text doprovází více než 330 fotografií a ilustrací.

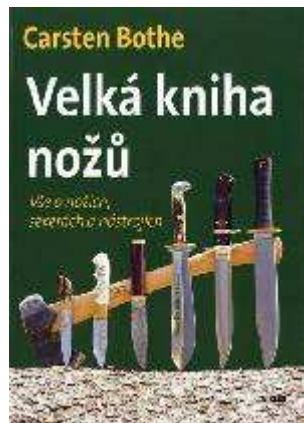
Vyd. Grada Publishing, a.s., Praha, 2010

/zakoupeno v Lesnické práci, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, pro technickou knihovnu LČR HK/

Velká kniha nožů - Vše o nožích, sekerách a nástrojích

/z německého originálu "Das Messerbuch" z roku 2008/

Carsten Bothe

Příručka seznámí čtenáře nejen s vlastnostmi, ale i s materiály, z nichž se nože, sekery a další nástroje vyrábějí. Poučí také o správném a bezpečném zacházení s nimi. Postupně probírá nože - materiály, znaky kvality a kritéria koupě, zavírací nůž a speciální nože, ostření nožů, péče o ně a užívání podle účelu, sekera - vývoj, tvary a použití, ostření nůžek a dalších nástrojů.

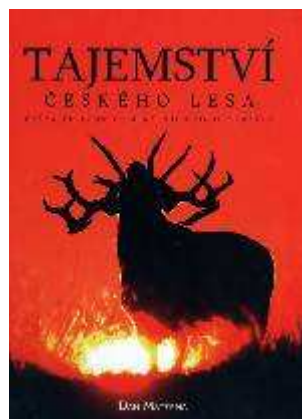
Vyd. Vydavatelství Víkend, s.r.o., Praha, 2010

/zakoupeno v Lesnické práci, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, pro technickou knihovnu LČR HK/

Tajemství českého lesa

Česká příroda v unikátních fotoobrazech

Dan Materna

Kniha, která obsahuje barevné fotografie a krátké komentáře, umožňuje čtenáři nahlédnout do lůna našich lesů a poznat tajemství, která se neodkrývají každým očím. Trpělivý fotograf odhaluje tajemství na svých snímcích, za nimiž jsou hodiny trpělivého čekání. Každá kapitola knihy je věnována jednomu ročnímu období, a tak s obyvateli - zvěří - české přírody může čtenář prožít celý rok od jara do zimy.

Vyd. Computer Press, a.s., Brno, 2009

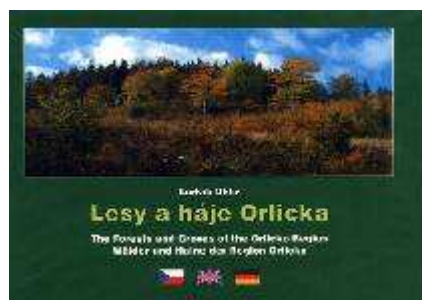
/zakoupeno v síti knihkupců pro technickou knihovnu LČR HK/

Lesy a háje Orlicka

The Forests and Groves of the Orlicko Region

Wälder und Haine der Region Orlicko

Ludvík Uhlíř

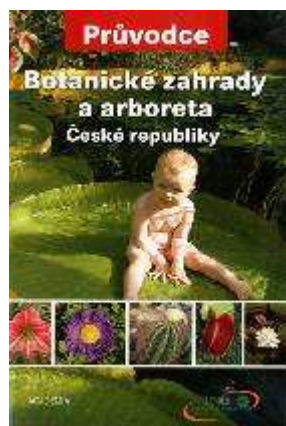

Trojazyčná (čeština, angličtina a němčina) výpravná fotografická publikace zavádí čtenáře do zelených revírů v Orlických horách a Podorlicku. V proměnách ročních období je v knize soustředěno 357 komentovaných barevných fotografií, které zachycují malebné lesnaté krajiny a půvabná zákoutí v lesích a hájích, rostliny, houby a nechybějí ani snímky zvěře v jejím přírodním prostředí.

Vyd. UNIPRINZ, s.r.o., Rychnov nad Kněžnou, 2009

/zakoupeno v Lesnické práci, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, pro technickou knihovnu LČR HK/

Botanické zahrady a arboreta České republiky

editoři: Magdaléna Chytrá, Petr Hanzelka a Radoslav Kacerovský

Publikace je určena všem milovníkům přírody a přináší přehled zařízení a institucí v naší republice, kde je možné se seznámit s rostlinami a něco se o nich dozvědět. Čtenář získá přehled o většině botanických zahrad a arboret v České republice, které lze navštívit. Seznámí se s jejich stručnou charakteristikou, počtem pěstovaných druhů rostlin, přehledem rostlinných sbírek a celou řadou dalších zajímavostí o rostlinách, sbírkových sklenicích i venkovních expozičních plochách a aktivitách botanických zahrad a arboret. Zahrady jsou zde účelově rozděleny do třech skupin, a to na klasické

botanické zahrady a arboreta, botanické zahrady a arboreta při středních školách a ostatní botanické zahrady a arboreta. V publikaci jsou rovněž uvedeny kontakty na jednotlivá zařízení, internetové adresy a celá řada dalších užitečných informací. Celá publikace je doplněna mnoha fotografiemi ze všech popisovaných zařízení.

Vyd. Unie botanických zahrad České republiky, Praha, a Nakladatelství Academia, Středisko společných činností Akademie věd České republiky, v.v.i., Praha, Praha, 2010, v řadě Průvodce

/zakoupeno v síti knihkupců pro technickou knihovnu LČR HK/

Jiří Uhlíř